

МЕРМЕРНИ ЛЕЛЕК

Београд
2020.

НЕДОВРШЕНЕ ЗАПИТАНОСТИ

*Ми смо искра у смртну праšину,
ми смо луча тамо обузета.*

Петар Петровић Његош

ПРВИ ПРОГОВОР

Неко је морао први
гласно да проговори
и спаси своју душу
тако је записано
дубоко у жилама
лековитих речи

Неко је читајући
одождо навише и обрнуто
открио тајну свога рођења
заиста неко је морао
истовремено да буде
корен и благодат плод

18

ЗАБРЕЖЈЕ

Преко брега одлазе најмилији
певају ли осмехују ли се бар

На путу од врха на доле
прах костију сакрива им траг

Од забрежја нису даље отишли
ту је крај путописа о сунцу

Мук свијен у срцу камена чека
ко га чу поста му драг гост

Смрт добија свој завичај тамо
где пре ње истина о њој стигне

Преко брега одлазе најмилији
висок је колико да се сакрију

Машу ли рукама устрепалим
осврћу ли се светлости да узму

34

НИКО НЕ ЗНА ПОУЗДАНО

Како ћемо сами
препознати пут једва
разазнатљив у непогоди
испред врата на нашој кући
сувише препуштеној празнини
запитани смо иако нико не зна
поуздано нити може макар мало
знати пре него језик одметнут
из муклине оплоди изнова
своје прво извориште
свељубавног
шапата

42

ИРОДОВ НАКОТ

Колико још има
зла и бешчашћа у овом
свету одувек подељеном
на многе застрашујуће гониче
и жртве немоћне заиста нико није
био у стању да нам јасно објасни
посебно у часу пре надирања
Иродовог поганог накота
у наше куће из библијске
приче о убијању
углавном деце
прворођене

50

НЕШТО ВИШЕ ОД КАЗАНОГ

Молитву
без речи једино разуме
Бог када се ненадно
за тренутак пренаде
на пропланку
усред шуме
окамењене

72

ПОМРЧИНА

Одједном усред дана
помрчина а иза планине
надире светлост никада пре
живим очима сагледана да отац
не би видео сина на месту где је
пинаљен мост између стварности
и снова нити одакле незвани
гости стижу нудећи издашно
све више страве
и отрова

19

ЗАШТО СМО ЖИВЕЛИ

Упркос
неумитног мраза
у нашој посмртној
тмнини питамо се има ли
довољно доказа зашто смо
живели и шта поново може
гладне пчеле и снено
цвеће макар само
за један трен
да обједини

35

ОЧИЈУ ЗАТВОРЕНИХ

Прво иза мајушног
трна затим испод стрџике
танане шћућурени смо видели
очију затворених како нас
одсвуд застире сенка
и не може
ни за трен
да стане

43

РЕЧИ БЕЗ УТЕХЕ

Наша крвца
у зао час невино
просута без обзира
на многе минувале године
све више зна и непоречиво
изговара речи углавном
разумљиве људима који
за њом у осами
без утехе
још пате

51

ГАВРАНИ

На недогледној страни планине
одувек мукле множе се сенке
и разбацане кости очева
и браће одвећ убоге
да се наједу гладни
гаврани после још
једне стравне
недаће

73